

Artikel voor Schilderkunstig Genootschap Pulchri Studio
september 2015

Als kunstschilder en woon en werk in Brabant. Ik maak hoofdzakelijk olieverfschilderijen. Zoals meer vrouwen van mijn generatie kon ik pas beginnen met mijn artistieke ontwikkeling rond mijn 38e jaar. Na de kunstacademie in Tilburg heb ik diverse studies gedaan. Vanuit de cultuurwetenschappen is mijn liefde voor wijsheid ontstaan via de filosofie, humanisme, kunstgeschiedenis, psychologie en alles wat ik kon gebruiken voor mijn ontwikkeling.

Ik ben een realist maar niet zo realistisch dat het fotografisch is. Getransformeerd realisme is een term die goed past bij mijn stijl. Omdat ik de werkelijkheid verbeeld, maar daarnaast ook mijn eenvoud wil behouden en een Andere werkelijkheid tonen. De essentie zit erin verborgen en om die te beleven moet je aandachtig kijken.

Een weg die goed bij mij past is het zoeken naar verbinding tussen kunst en humanisme. In de loop der jaren ontdekte ik dat ik steeds vaker schilderijen maak die een verhaal vertellen. Het verhaal van de mens, als een soort levenslandschap. Ik noem het ook wel mensenstilleven. De filosoof Michel Foucault noemt dat het panoramische verlangen. De behoefte van de kunstenaar om de wereld als een samenhangend geheel te zien.

Deze samenhang creëer ik in het verbeelden van de mens en het humanisme door middel van aandachtig en symbolisch te werken. En te zoeken naar zinvolle onderwerpen. Michelangelo's heeft ooit gezegd "De kunst vindt haar verhevenste uitdrukkingsvorm in de gestalte van de mens". Dat heeft op mij grote indruk gemaakt en is de leidraad in mijn werk. Een van zijn sybillen uit de Sixtijnse kapel heb ik dan ook grondig bestudeerd. Niet alleen voor de menselijke figuur maar ook als een intensieve studie.

Verder zoek ik naar een humanistische symbolentaal die aansluit bij de wereld van nu. Ik wil beelden maken van mensen, hun levensverhalen en ervaringen. Maar ook van de gemoedsstemmingen en spirituele verlangens. Het symbool heeft een onzichtbare werkelijkheidswaarde. Het zijn tekens die betekenis geven. Ik geloof in kunst met symboliek en de mogelijkheden die je daarmee hebt om ook uitdrukking te geven aan innerlijkheid. Een kunstwerk is een product van zijn tijd dat voortkomt uit een gemeenschappelijk gevoel om het goede na te streven. Het is meer dan genieten van schoonheid.

Daarbij hoort ook de beheersing van het ambacht, geduldig vakmanschap en een verantwoorde techniek. Het is een samenspel van verbeelding, kennis, rede en intuïtie. Verder hebben ook de kleuren een symboliek in zich en zijn dragers van gevoelens. Zij geven uitdrukking aan een levensgevoel en brengen harmonie. Dat doet me denken aan optochten en fanfarekorpsen die zo'n gevoel tot uitdrukking brengen. Als kind huppelde ik achter de fanfare aan en dat optocht gevoel zit voor altijd in mijn schildersziel opgeslagen. In de kunstgeschiedenis kwam ik het ook tegen bij o.a. Leonardo da Vinci en Piero Della Francesca. Zij schilderden en organiseerden optochten en ontwierpen daarvoor kostuums. Vanuit zo'n wereld vol verwondering kan een nieuwe Levens-Sfeer ontstaan, helder en duidelijk. Dat is wat ik nastreef in mijn schilderijen en ik hoop dat bij Pulchri in de komende tijd te kunnen laten zien. Ook om een bijdrage te leveren aan de volgens mij broodnodige behoefte om een nieuwe Europese cultuur in beeld te brengen.

Chrisje van der Heyden-Ronde.
kunstschilder